

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0169 van 23 april 2013
in de zaak 1112/0628/SA/3/0560

In zake:

1. de bvba [REDACTED]
2. de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Stijn VERBIST
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Graaf van Hoornestraat 51
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Johan CLAES
kantoor houdende te 2550 Kontich, Mechelsesteenweg 160
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkommende
partij*

het [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Marc STOMMELS
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Amerikalei 220 bus 14
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 19 april 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen van 24 augustus 2011 waarbij aan de verzoekende partij tot tussenkomst een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het plaatsen van een sporthal.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 12 september 2012 met nummer S/2012/0193 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben geen wederantwoordnota ingediend. De verzoekende partij tot tussenkomst heeft geen schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 14 november 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partijen, de verwerende partij en de verzoekende partij tot tussenkomst, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

1.

Het [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 14 juni 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 10 juli 2012 de tussenkomende partij voorlopig toegelaten om in de debatten tussen te komen en tegelijk verzocht om een afschrift van haar actueel geldende statuten en van de akte van aanstelling van de organen, alsmede het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte te treden, neer te leggen op de zitting die zal georganiseerd worden omtrent het schorsingsverzoek.

2.

De Raad heeft met het arrest van 12 september 2012 met nummer S/2012/0193 vastgesteld dat de tussenkomende partij geen gevolg heeft gegeven aan de beschikking van 10 juli 2012 en heeft het verzoek tot tussenkomst onontvankelijk verklaard.

De verzoekende partij tot tussenkomst is niet verschenen noch vertegenwoordigd op de openbare terechtzitting van 14 november 2012 en voert dus geen redenen aan die de Raad zouden nopen haar standpunt, zoals vervat in vermeld arrest, in heroverweging te nemen. De Raad handhaaft bijgevolg haar standpunt, zoals vervat in vermeld arrest, en verklaart het verzoek tot tussenkomst onontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 28 januari 2011 (datum van de ontvankelijkheids- en volledigverklaring) dient de verzoekende partij tot tussenkomst een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van een sporthal”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in woongebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen”, vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 19 september 2009. Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 10 februari 2011 tot 12 maart 2011, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het Centrum voor Toegankelijkheid van de provincie Antwerpen brengt op 28 februari 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gewestelijke erfgoedambtenaar brengt op 1 maart 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De brandweer verleent op 8 maart 2011 een voorwaardelijk gunstig advies.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 31 januari 2011 een ongunstig advies uit wegens de afwezigheid van een voorstel tot boscompensatie na het rooien van de aanwezige bomen.

Na een voorstel tot compensatie van de aanvrager verleent het Agentschap voor Natuur en Bos op 22 maart 2011 een voorwaardelijk gunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen brengt op 10 juni 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 24 augustus 2011 beslist de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. Dit is de bestreden beslissing.

De vzw [REDACTED] heeft met een aangetekende brief van 15 oktober 2011 tegen de bestreden beslissing eveneens een vordering tot vernietiging ingesteld bij de Raad. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1112/0143/A/4/0170. De Raad heeft vermelde vordering met een arrest van 27 juni 2012 met nummer A/2012/0254 ontvankelijk en gegrond verklaard en de bestreden beslissing van 24 augustus 2011 vernietigd.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN BEROEP

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Vooraf

In zoverre de bestreden beslissing werd vernietigd middels het arrest van 27 juni 2012 met nummer A/2012/0254 is de vordering van de verzoekende partijen strikt genomen zonder

voorwerp geworden. Het onderzoek naar de ontvankelijk van het voorliggende beroep, en meer specifiek de tijdigheid ervan, blijft met het oog op de ventilatie van de kosten niettemin relevant.

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen stellen inzake de tijdigheid van hun beroep het volgende:

“ ...

▪ Op 24 december 2010 ontvangt de Gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar de aanvraag van het GO! Gemeenschapsonderwijs (**stuk 10**).

Op 24 augustus 2011 verleent de Gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar de vergunning (**stuk 10**). In de begeleidende aangetekende brief aan het College van burgemeester en schepenen van de Stad Antwerpen staat te lezen:

“Als uitvoering van artikel 4.7.26, §4, punt 6° zal een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen worden aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft en waarbij de aanvrager de gemeente onmiddellijk op de hoogte brengt van de startdatum van de aanplakking. De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt overgegaan door de aanvrager binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van een afschrift van de uitdrukkelijke beslissing tot verlening van de vergunning.”

Deze mededeling wordt bijgevolg aangeplakt in de straat waar het perceel van het GO! Gemeenschapsonderwijs gelegen is, zijnde de [REDACTED].

▪ Na de start van de werken, consulteren verzoekende partijen een raadsman, en richt deze op 25 februari 2012 een vraag tot passieve openbaarheid van bestuur aan de Stad Antwerpen (**stuk 11**), met het verzoek om een kopie te bezorgen van de volgende documenten:

- De stedenbouwkundige vergunning die werd afgeleverd aan de [REDACTED] aan het gemeenschapsonderwijs Vlaanderen voor de bouw van een nieuwe sporthal, gezien de aanvang van de werken;
- De adviezen die werden afgeleverd;
- De brieven waarmee de aanpalende eigenaars werden verwittigd van het openbaar onderzoek;
- De documenten die betrekking hebben op het openbaar onderzoek;
- Het attest van aanplakking.

Op 05 maart 2012 ontvangt de raadsman van verzoekende partijen het antwoord van Stad Antwerpen op het verzoek d.d. 25 februari 2012 tot passieve openbaarheid van bestuur (**stuk 13**). Dit antwoord bestaat onder meer uit de volgende documenten:

- Schrijven d.d. 04 februari 2011 van de Gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar aan GO! Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap, met het verzoek tot bekendmaking van de aanvraag door aanplakking (met als bijlage een voorbeelddocument van aanplakking) (**stuk 13a**);
- Kopie van de bekendmaking d.d. 10 februari 2011, van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning door het GO! Onderwijs (**stuk 13b**);

- Controle d.d. 23 februari 2011, door de heer [REDACTED], bode van de Stad Antwerpen, of de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning effectief werd aangeplakt (**stuk 13c**);
- Proces-verbaal van sluiting van openbaar onderzoek d.d. 14 maart 2011 (**stuk 13d**);
- Stedenbouwkundige vergunning d.d. 24 augustus 2011, afgeleverd door de Gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar, aan zowel het College van burgemeester en schepenen van de Stad Antwerpen, als aan het Agentschap voor Natuur en Bos (**stuk 10**).

Staken echter niet in het antwoord van de Stad Antwerpen: de brieven waarmee de aanpalende eigenaars werden verwittigd van het feit dat een aanvraag werd ingediend, en van het openbaar onderzoek. Voormelde documenten werden geweigerd op grond van de overweging:

“Bij nader onderzoek wordt de vraag tot kopie van de brieven waarmee de aanpalende eigenaars werden verwittigd van het openbaar onderzoek geweigerd op grond van artikel 3. Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder: 4° bestuursdocument: de drager, in welke vorm ook, van informatie waarover een instantie beschikt. We kunnen deze gevraagde documenten niet geven omdat we er niet over beschikken.” (eigen onderlijning)

De reden dat de Stad Antwerpen deze documenten niet kan overmaken ligt voor de hand: er werden nooit aangetekende brieven verstuurd aan de aanpalende eigenaars ter kennisgeving van de aanplakking van de aanvraag, en van het houden van een openbaar onderzoek. Dit wordt nochtans voorgeschreven door artikel 7 van het besluit van 5 mei 2000 van de Vlaamse Regering betreffende de openbaar onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunningen en verkavelingsaanvragen (BS 20 mei 2000, inwerkingtreding 01 mei 2000; hierna: “BVR 05 mei 2000”).

▪ Vermits verzoekende partijen **nooit persoonlijk** op de hoogte werden gebracht van het feit dat er een **aanvraag** was ingediend (schending van artikel 4.7.26 VCRO iuncto artikel 7 BVR 05 mei 2000), hebben zij nooit geweten dat het Gemeenschapsonderwijs plannen had tot het bouwen van de sporthal in kwestie.

Vermits de aanplakking van de beslissing tot het toekennen van de stedenbouwkundige vergunning enkel werd **aangeplakt in de straat van het perceel in kwestie**, zijnde de “[REDACTED]”, en niet de straat van het perceel van verzoekende partijen, zijnde de straat genaamd “[REDACTED]”, wisten verzoekende partijen eveneens niets af van het feit dat de Gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar besloten had de stedenbouwkundige vergunning daadwerkelijk te verlenen. Overigens dient de beslissing tot het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning enkel ter kennis gebracht te worden van de aanvrager, doch geen enkele andere partij.

Verzoekende partijen hebben bijgevolg **nooit** kennis gehad van de procedure, noch ten tijde van de aanvraag, noch ten tijde van het openbaar onderzoek, noch ten tijde van het verlenen van de vergunning en de hieraan verbonden bekendmaking.

Ingevolge de onrechtmatigheid van de procedure zelf kan bijgevolg niet redelijk gesteld worden dat de beroepstermijn van verzoekende partijen, conform artikel 4.8.16, §2 VCRO, reeds is ingegaan de dag na die van de aanplakking van de beslissing tot verlenen van de stedenbouwkundige vergunning. De procedure tot toekenning van de

stedenbouwkundige vergunning in kwestie aan het GO! Gemeenschapsonderwijs is immers ab initio onrechtmatig, waardoor het niet gerechtvaardigd is te stellen dat de termijn van 45 dagen onverbiddelijk is beginnen lopen de dag na de aanplakking van de beslissing tot toekenning van de stedenbouwkundige vergunning door de Gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar. Verzoekende partijen konden immers niet eerder dan het ogenblik dat ze kennis kregen van de werken, reageren ten einde hun belangen en hun rechten te verdedigen.

Immers,

- Verzoekende partijen zijn, onmiddellijk nadat zij de aanvang van werken hebben vastgesteld, naar hun raadsman gegaan met het verzoek om de nodige informatie in te winnen;
- Deze heeft vervolgens op 25 februari 2012 een verzoek tot passieve openbaarheid gericht tot de Stad Antwerpen (**stuk 11**);
- Het antwoord hierop werd bekomen op 5 maart 2012 (**stuk 13**).

Overigens werd pas op vrijdag 02 maart 2012 (**stuk 12**) een schrijven gericht aan de buurtbewoners waarin deze werden ingelicht van de aanvang van de werken, schrijven dat door tweede verzoekende partij ontvangen werd op vrijdag 05 maart 2012.

In zijn arrest [REDACTED] en [REDACTED] stelde de Raad van State dat derden belanghebbenden in redelijkheid moeten kunnen beschikken over een termijn van 15 dagen te rekenen van de aanvang van de werken, om gebruik te maken van hun recht om de bouwvergunning in te zien (RvS 22 april 1993, nr. 42.639). Aldus dient te worden besloten dat ook verzoekende partijen voldaan hebben aan hun waakzaamheidsplicht (RvS 27 april 1993, nr. 42.701, NV [REDACTED]; RvS 7 september 1993, nr. 43.933, NV [REDACTED]; [REDACTED], Raad van State, Afdeling Administratie, 2. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nr. 473).

▪ Volgens vaste rechtspraak van de Raad van State geldt de regel dat de termijn voor het indienen van een beroep tot nietigverklaring pas ingaat op de dag waarop de verzoekende partij er **feitelijk kennis** van genomen heeft.

Bijgevolg neemt de Raad van State het ogenblik waarop de verzoekende partij **kennis krijgt** van de inhoud en de draagwijdte van de bestreden handeling als startpunt voor de beroepstermijn. Indien een verzoekende partij geen kennis heeft van de bouwvergunning, moet hij vanaf het moment dat hij **aan de hand van wat hij ter plaatse van de bouwwerken heeft kunnen waarnemen** redelijkerwijze moest weten dat voor de uitvoering van zodanig werk een vergunning vereist is, binnen een redelijke termijn gebruik maken van het recht om op het gemeentehuis van de bestreden bouwvergunning inzage te nemen (RvS 10 juni 1993, nr. 43.268, [REDACTED]; RvS 1 december 1994, nr. 50.561, [REDACTED]; [REDACTED], Raad van State, Afdeling Administratie, 2. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, pg. 445, nr. 474).

Die redelijkheid staat in functie van de feitelijke omstandigheden, zodat de termijn die als redelijk moet worden aangezien ten aanzien van een verzoeker die in de onmiddellijke nabijheid van de bouwplaats gedomicilieerd is of er permanent verblijft (zoals in casu tweede verzoekende partij, de heer [REDACTED], als huurder van het pand), verschilt van de termijn die redelijk kan worden geacht ten aanzien van een vereniging die haar zetel en secretariaat heeft in een andere gemeente dan deze van de bouwplaats, of ten aanzien van de eigenaar van een aanpalend perceel die zijn goed verhuurt en zelf niet gedomicilieerd is op het naburige erf (RvS 20 januari 1981, nrs. 20.882 tot 20.885, VZW

■■■■ – ■■■■; ■■■■, Raad van State, Afdeling Administratie, 2. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, p. 446, nr. 474).

In deze context dient te worden benadrukt dat eerste verzoekende partij, de BVBA ■■■■, sinds 13 juni 2011 de rechtsopvolger is van de NV ■■■■, die haar maatschappelijke zetel tot aan voornoemde datum had te ■■■■. Als rechtsopvolger van de NV ■■■■ dient de waakzaamheidsplicht van eerste verzoekende partij dan ook vanuit die feiten te worden beoordeeld.

▪ In casu werd het verzoek tot passieve openbaarheid aan de Stad Antwerpen gericht op 25 februari 2012 (**stuk 11**). Bij schrijven van vrijdag 02 maart 2012, aangekomen op maandag 05 maart 2012, werden de buurtbewoners door GO! Onderwijs ingelicht van het feit dat de werken eindelijk van start zijn gegaan (**stuk 12**). Eveneens op maandag 05 maart 2012 ontvangt de raadsman van verzoekende partijen het antwoord van Stad Antwerpen op het verzoek d.d. 25 februari 2012 tot passieve openbaarheid van bestuur (**stuk 13**). Bijgevolg was maandag 05 maart 2012 de dag waarop verzoekende partijen op de hoogte werden gesteld van het feit dat een stedenbouwkundige vergunning was afgeleverd aan GO! Gemeenschapsonderwijs voor het bouwen van de voormelde sporthal.

▪ Gelet op het feit dat de procedure tot toekenning van de stedenbouwkundige vergunning in kwestie aan het GO! Gemeenschapsonderwijs ab initio onrechtmatig is verlopen, is het niet gerechtvaardigd te stellen dat de termijn van 45 dagen onverbiddelijk is beginnen lopen de dag na de aanplakking van de beslissing tot toekenning van de stedenbouwkundige vergunning door de Gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar. Verzoekende partijen hebben immers **nooit** kennis gehad van de procedure, noch ten tijde van de aanvraag, noch ten tijde van het openbaar onderzoek, noch ten tijde van het verlenen van de vergunning en de hieraan verbonden bekendmaking.

Ingevolge de onrechtmatigheid van de procedure zelf kan bijgevolg niet redelijk gesteld worden dat de beroepstermijn van verzoekende partijen, conform artikel 4.8.16, §2 VCRO, reeds is ingegaan de dag na die van de aanplakking van de beslissing tot verlenen van de stedenbouwkundige vergunning. Verzoekende partijen konden immers niet eerder dan het ogenblik dat ze kennis kregen van de werken, reageren ten einde hun belangen en hun rechten te verdedigen.

Volgens de rechtspraak van de Raad van State zou de termijn van 45 dagen, waarvan sprake in artikel 4.8.16, §2 VCRO, bijgevolg slechts beginnen lopen op 06 maart 2012 (dag van de kennisname door verzoekende partijen), om te verstrijken op 19 april 2012.

▪ Huidig verzoekschrift is derhalve tijdig ingesteld, en aldus **ontvankelijk**.
...

2.

De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid op:

“ ...

Het verzoekschrift strekkende tot nietigverklaring en houdende een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 24 augustus 2011 tot het toekennen van een stedenbouwkundige vergunning aan tussenkomende partij, is niet ontvankelijk omdat het laattijdig is ingediend;

De aangetekende brief van 24 augustus 2011 waarbij de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar de gevraagde vergunning verleent, bepaalt:

"Hierbij vindt u mijn beslissing :

Als uitvoering van artikel 4.7.26 S4 punt 6° zal een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen warden aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft en waarbij de aanvrager de gemeente onmiddellijk op de hoogte brengt van de startdatum van de aanplakking. De gemeentesecretaris of zijn gevolmachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt overgegaan door de aanvrager binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van een afschrift van de uitdrukkelijke beslissing tot verlening van de vergunning."

De startdatum van de aanplakking conform de bepalingen van artikel 4.7.23 §4 VCRO is 1 september 2011;

Conform de bepalingen van artikel 4.7.23 §4 VCRO is de beslissing die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft; Hiervan werd kennis gegeven aan de stedenbouwkundige ambtenaar, waarbij vermeld wordt dat op 01/09/2011 de bekendmaking gebeurd is "in de voorzone van de school gelegen langs de ■■■ 19"; Dit gegeven wordt blijkbaar door verzoekende partij niet betwist;

Overeenkomstig artikel 4.8.16 §2, 1° dienen de beroepen ingesteld te worden binnen een vervaltermijn van 45 dagen die ingaat de dag na deze van de startdatum van de aanplakking, in casu 2 september 2011; De beroepstermijn is bijgevolg ingegaan op 2 september 2011 en eindigt op 16 oktober 2011;

Het verzoek tot schorsing en vernietiging van verzoekende partij werd met een aangetekende brief van 19 april 2012 ingediend bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen; Het verzoek is manifest laattijdig en bijgevolg is de vordering tot schorsing niet ontvankelijk;

In het verzoekschrift trachten verzoekende partijen een aantal "argumenten" aan te halen om toch maar te trachten aan te tonen dat het verzoek tijdig is ingediend; De tekst van het VCRO is echter duidelijk; Het gaat hier wel degelijk om een vervaltermijn; Eens deze termijn verstreken bestaat het recht niet meer;

De verzoekers vragen tevens een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof; In een eerdere procedure heeft uw Raad hierover gesteld (arrest A/2012/0107 van 21 maart 2012) :

...

Zowel het Grondwettelijk Hof als uw Raad hebben zich reeds uitgesproken over de opgeworpen vraag;

Er is bijgevolg geen enkele reden om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof;

Verweerder kan niet anders dan besluiten dat het verzoekschrift ratione temporis laattijdig is;

Alleszins behoort wie beroep instelt te bewijzen dat zijn beroep binnen de beroepstermijn is ingediend (R.v.St., Didden, nr. 30.907, 4 oktober 1988; R.v.St., nr. 42.249, 11 maart 1993, Illegems en Mariën);

D.i. in casu niet het geval;

Het mag duidelijk zijn dat verzoekende partijen terzake goedwillig vaag blijven en uit de feitelijke omstandigheden niet anders kan worden besloten dat zij eerder kennis hebben genomen van de bestreden beslissing;

Het mag niet in de macht van de potentiële verzoeker liggen, wanneer hij in de mogelijkheid is kennis te nemen van de bestuurshandeling die hij in rechte wenst te bestrijden, die kennisneming uit te stellen en daardoor de aanvangsdatum van de termijn in beroep willekeurig te verschuiven, zodat de rechtsgeldigheid en het voortbestaan van de bedoelde bestuurshandelingen buiten het weten zowel van de overheid van wie zij uitgaat als van alle andere belanghebbenden in het ongewisse wordt gehouden, met alle nadelige gevolgen van dien (R.v.St., nr. 63.611, 17 december 1996, T.B.P., 1997, 713);

Verzoekers gunnen zich een respijt dat hen noch iedere andere rechtsonderhorige mag en kan verleend worden;

*De vordering dient dan ook onontvankelijk wegens laattijdig te worden verklaard;
...*

Beoordeling door de Raad

1.

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als de beoordeling van de formele volledigheid van het betrokken verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift. De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat de voorliggende vordering in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard indien zij laattijdig werd ingesteld.

2.

De verzoekende partijen zijn derde-belanghebbenden voor wie de beroepstermijn van vijfenveertig dagen overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO een aanvang neemt de dag na deze van de startdatum van de aanplakking van de mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend. De beroepstermijn begint aldus te lopen de dag na de eerste dag van aanplakking (Parl. St., VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, 181). Vermeld artikel is duidelijk en behoeft geen verdere interpretatie. Het Grondwettelijk Hof heeft zich in het arrest nr. 8/2011 van 27 januari 2011 daarnaast reeds uitgesproken over de aanplakking als vorm van bekendmaking van vergunningsbeslissingen en stelde in dit verband onder meer (overweging B13.3.3.4):

“ ...

B.13.3.3.4. Het feit dat de beroepstermijn voor vergunningsbeslissingen ingaat de dag na die van de aanplakking is ingegeven door het doel de vergunningsaanvrager zo snel mogelijk rechtszekerheid te verschaffen, wat niet mogelijk is wanneer de aanvang van de beroepstermijn afhangt van de kennisneming van de beslissing door de verzoeker. Daarbij vermocht de decreetgever rekening te houden met het feit dat het gaat om hetzij grote projecten, waarvan genoegzaam bekend zal zijn dat de vergunning werd verleend,

hetzij projecten waarvan de weerslag is beperkt tot de onmiddellijke omgeving van de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De decreetgever kon dan ook redelijkerwijs ervan uitgaan dat de aanplakking een geschikte vorm van bekendmaking is om belanghebbenden op de hoogte te brengen van het bestaan van de vergunningsbeslissing.

*Bovendien dient de bevoegde burgemeester erover te waken dat tot aanplakking wordt overgegaan en attesteert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanplakking.
...*

Met dit arrest heeft het Grondwettelijk Hof geoordeeld dat de aanplakking een geschikte en gerechtvaardigde vorm van bekendmaking is om belanghebbenden op de hoogte te brengen van het bestaan van een vergunningsbeslissing. De stelling van de verzoekende partijen dat, gelet op vaste rechtspraak van de Raad van State, de termijn voor het indienen van een beroep tot vernietiging pas ingaat de dag waarop zij feitelijk kennis hebben genomen van de inhoud en de draagwijdte van de vergunningsbeslissing, is, voor wat betreft vergunningsbeslissingen, dan ook niet correct.

3.

De verzoekende partijen voeren verder aan dat de beroepstermijn niet is ingegaan de dag na de aanplakking van de bestreden beslissing omdat de vergunningsprocedure *ab initio* onrechtmatig zou zijn geweest. Zij werden naar eigen zeggen immers nooit persoonlijk op de hoogte gebracht van het feit dat de tussenkomenende partij een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning had ingediend.

Slechts nadat hun raadsman op 25 februari 2012 een vraag tot passieve openbaarheid aan de stad Antwerpen had gericht, zouden zij naar eigen zeggen kennis hebben gekregen van de aanvraag en van de bestreden beslissing. Volgens de verzoekende partijen is de termijn voor het indienen van hun beroep hierdoor pas ingegaan op 5 maart 2012, de dag waarop zij, middels het antwoord van de stad Antwerpen op de vraag tot passieve openbaarheid, feitelijk kennis kregen van de bestreden beslissing.

De Raad is evenwel van oordeel dat de omstandigheid dat de verzoekende partijen, volgens hen ten onrechte, niet persoonlijk in kennis werden gesteld van het feit dat een openbaar onderzoek werd georganiseerd naar aanleiding van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning van de tussenkomenende partij, niet zonder meer tot gevolg heeft dat de aanvang van de beroepstermijn in hoofde van de verzoekende partij hierdoor wordt verdaagd. Eventuele onregelmatigheden in het kader van de bekendmaking van het openbaar onderzoek tasten desgevallend de wettigheid van de betrokken beslissing aan doch niet noodzakelijk de bekendmaking van die beslissing.

Voor het bepalen van de datum waarop de beroepstermijn een aanvang heeft genomen, is de vraag of een belanghebbende al dan niet op de hoogte was van het indienen van de aanvraag en van het openbaar onderzoek dat naar aanleiding ervan werd georganiseerd, met andere woorden niet relevant. Enkel de decretaal voorgeschreven bekendmaking van (het bestaan van) de vergunningsbeslissing, is in dit licht van belang.

In hoofde van de verzoekende partijen was, zoals hierna zal blijken, de aanplakking van de mededeling die te kennen geeft dat een vergunningsbeslissing betreffende de aanvraag van de tussenkomenende partij werd genomen, de decretaal voorgeschreven wijze van bekendmaking zodat enkel een onregelmatigheid met betrekking tot de aanplakking, dan wel de attestering ervan, de werkelijke aanvang van de beroepstermijn ter discussie kan stellen en desgevallend de

beroepstermijn kan verlengen. Ook het Grondwettelijk Hof huldigt deze stelling in het reeds aangehaalde arrest:

“ ...

In de parlementaire voorbereiding van het decreet van 27 maart 2009 wordt eveneens gepreciseerd dat indien de aanplakking niet of niet correct geschiedt, dit ‘ wordt [...] ‘ gesanctioneerd ’ door middel van de beroepstermijnenregeling ’ (ibid., p. 181). Hieruit dient te worden afgeleid dat in dat geval de burgemeester de aanplakking niet vermag te attesteren, zodat de beroepstermijn geen aanvang neemt.

... ”

Voorgaande overwegingen staan nog los van de vaststelling dat uit het afschrift van het kadaster dat de verzoekende partijen hebben voorgelegd, niet blijkt dat de percelen waarop zij zakelijke dan wel persoonlijke rechten uitoefenen palen aan het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft. De verzoekende partijen laten dan ook na aan te tonen dat zij overeenkomstig artikel 7 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen, zoals het destijds gold, persoonlijk in kennis dienden gesteld te worden van het feit dat een openbaar onderzoek werd georganiseerd naar aanleiding van de aanvraag van de tussenkomende partij.

4.

Met betrekking tot de aanplakking, stellen de verzoekende partijen dat de bestreden beslissing enkel werd aangeplakt in de ■■■■, dit is de straat van het perceel in kwestie, en niet in ■■■■, waar zij wonen. Hierdoor zouden zij niet op de hoogte zijn geweest van het feit dat de verwerende partij een beslissing had genomen over de aanvraag van de verzoekende partij tot tussenkomst.

De Raad stelt evenwel vast dat de bestreden beslissing betrekking heeft op een perceel dat gelegen is aan de ■■■■. De verzoekende partijen betwisten niet dat de mededeling van de bestreden beslissing gedurende dertig dagen aldaar werd aangeplakt en dat de aanplakking zichtbaar en leesbaar was vanaf de openbare weg.

Zolang de Vlaamse Regering geen bijkomende vormelijke, dan wel inhoudelijke vereisten oplegt waaraan de aanplakking dient te voldoen, kan enkel rekening worden gehouden met wat in artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 6° VCRO wordt bepaald en met de omstandigheid dat in redelijkheid dient aangenomen te worden dat de aanplakking zichtbaar en leesbaar dient te zijn vanaf de openbare weg. De Raad kan, bij gebrek aan een voldoende bewijs van het tegendeel, bijgevolg niet anders dan vaststellen dat de decretaal voorgeschreven bekendmaking van het feit dat een stedenbouwkundige vergunning werd verleend in het voorliggende dossier op een regelmatige wijze werd uitgevoerd.

5.

Aangezien de verzoekende partijen niet aantonen dat de aanplakking gebrekkig is gebeurd, dient de dag na deze van de aanplakking als aanvang van de beroepstermijn gehanteerd te worden.

Uit het administratief dossier blijkt wel dat de verwerende partij de bestreden beslissing aan de tussenkomende partij, als aanvrager van de vergunning, heeft overgemaakt met een brief van 24 augustus 2011 met het verzoek, overeenkomstig artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 6° VCRO, over te gaan tot aanplakking op de bouwplaats. Conform dezelfde bepaling diende de tussenkomende partij in te staan voor de aanplakking binnen een termijn van tien dagen na de ontvangst van de bestreden beslissing. Aangezien met betrekking tot de precieze datum van aanplakking geen stavingstukken worden voorgelegd, diende de aanplakking uiterlijk op 4 september 2011 te

geschieden zodat de beroepstermijn ten laatste een aanvang heeft genomen op 5 september 2011.

De termijn van vijfenveertig dagen waarbinnen de verzoekende partijen een beroep konden instellen bij de Raad, verliep dan ook op 19 oktober 2011. Het beroep van de verzoekende partijen, ingesteld met een aangetekende brief van 19 april 2012, moet bijgevolg, gelet op de gedane overwegingen en vaststellingen, ontegensprekelijk als laattijdig en dus onontvankelijk verworpen worden.

B. Verzoek tot het stellen van een prejudiciële vraag

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen verzoeken de Raad tot het stellen van de volgende prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof:

“ ...

*Schendt artikel 133/71, §2 van Decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid iuncto artikel 4.8.16, §2 VCRO, in die zin geïnterpreteerd dat derden-belanghebbenden die **ingevolge de onrechtmatigheid van de procedure tot toekenning van een stedenbouwkundige vergunning zelf** nooit eerder in kennis werden gesteld van de aanvraag of de verdere procedure, geen mogelijkheid meer hebben zich tot de bevoegde rechter te wenden omdat de beroepstermijn ook in dat geval ingaat de dag na die van de aanplakking van de bestreden beslissing, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, doordat zij een verschil in behandeling instelt tussen enerzijds de burgers die **ingevolge de onrechtmatigheid van de procedure zelf** nooit eerder in kennis werden gesteld van de administratieve rechtshandeling die ze willen laten vernietigen bij de Raad van State, en wiens verzoek wel ontvankelijk wordt verklaard gelet op de vaste rechtspraak van de Raad van State dat de beroepstermijn **alsdan** pas kan van start gaan op het ogenblik dat de rechtszoekende effectief in kennis werd gesteld van de bestreden beslissing, en anderzijds de burgers die **ingevolge de onrechtmatigheid van de procedure zelf** nooit eerder in kennis werden gesteld van de administratieve rechtshandeling die ze willen laten vernietigen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, en wiens verzoek niet ontvankelijk wordt verklaard gelet op de interpretatie van artikel 4.8.16, §2 VCRO dat de beroepstermijn sowieso begint te lopen de dag na die van de aanplakking van de vergunning, **onafhankelijk van de concrete omstandigheden.***

...”

Zij stellen hieromtrent verder het volgende:

“ ...

▪ Zo uw Raad de mening zou zijn toegedaan dat de termijn van 45 dagen is beginnen lopen de dag na die van de aanplakking van de stedenbouwkundige vergunning, desondanks het feit dat verzoekende partijen op de hoogte waren noch van de aanvraag, noch van het openbaar onderzoek, noch van het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning en de hieraan verbonden publicatie, vragen verzoekende partijen uw Raad om het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen in dit verband. Volgens verzoekende partijen is het immers niet gerechtvaardigd deze termijn te laten lopen vanaf de aanplakking van de beslissing tot toekenning van de stedenbouwkundige

vergunning, nu de voorgaande procedure met betrekking tot de bekendmaking van de aanvraag niet correct werd doorlopen, en de hele procedure derhalve onregelmatig is. Immers, verzoekende partijen hebben **nooit** kennis gehad van de procedure, noch ten tijde van de aanvraag, noch ten tijde van het openbaar onderzoek, noch ten tijde van het verlenen van de vergunning en de hieraan verbonden bekendmaking.

▪ Zoals zonet reeds aangehaald, is de vaste rechtspraak van de Raad van State in die situatie immers dat de termijn voor het indienen van een beroep tot nietigverklaring pas kan ingaan op de dag waarop de verzoekende partij er **feitelijk kennis** van genomen heeft. Bovendien stelt de Raad van State eveneens vast dat alle derden belanghebbenden in redelijkheid moeten kunnen beschikken over een termijn van 15 dagen te rekenen van de aanvang van de werken, om gebruik te maken van hun recht om de bouwvergunning in te zien (RvS 22 april 1993, nr. 42.639, [REDACTED] en [REDACTED]).

Bijgevolg neemt de Raad van State het ogenblik waarop de verzoekende partij **kennis krijgt** van de inhoud en de draagwijdte van de bestreden handeling als startpunt voor de beroepstermijn. Indien een verzoekende partij geen kennis heeft van de bouwvergunning, moet hij vanaf het moment dat hij **aan de hand van wat hij ter plaatse van de bouwwerken heeft kunnen waarnemen** redelijkerwijze moest weten dat voor de uitvoering van zodanig werk een vergunning vereist is, binnen een redelijke termijn gebruik maken van het recht om op het gemeentehuis van de bestreden bouwvergunning inzage te nemen (RvS 10 juni 1993, nr. 43.268, [REDACTED]; RvS 1 december 1994, nr. 50.561, [REDACTED]; [REDACTED], Raad van State, Afdeling Administratie, 2. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, pg. 445, nr. 474).

▪ Verzoekende partijen zijn vertrouwd met de rechtspraak van het Hof van Cassatie waarin het principe van het vermoeden van conformiteit van de wetgevende teksten met de grondwet werd geponeerd. Op grond van deze rechtspraak komt het **niet toe aan de rechter** om de grondwettigheid van de wetten te beoordelen, doch aan de wetgever zelf. Bij de grondwetsherziening van 1980 heeft de Grondwetgever deze zienswijze bevestigd, door **het Grondwettelijk Hof** exclusief bevoegd te maken voor bevoegdheidsconflicten tussen wetgevende normen (zie Alen, A., Compendium van het Belgisch Staatsrecht, Deel I, 2000, Kluwer, Diegem, 34-35).

▪ Zo uw Raad de mening zou zijn toegedaan dat de beroepstermijn van verzoekende partijen toch reeds is beginnen lopen op de dag na die van de aanplakking van de beslissing tot toekenning van de stedenbouwkundige vergunning (quod non), dan wensen verzoekende partijen gebruik te maken van de mogelijkheid tot het stellen van een **prejudiciële vraag** aan het Grondwettelijk Hof.

▪ Het **gelijkheidsbeginsel** vereist geen absolute of feitelijke gelijkheid, doch slechts een juridische gelijkheid. Volgens dat concept dienen slechts diegenen die zich in dezelfde feitelijke toestand bevinden, op dezelfde wijze te worden behandeld, zodat ongelijke toestanden in beginsel ook op ongelijke wijze moeten worden behandeld. Deze principes wordt door het Grondwettelijk Hof steevast als volgt verwoord:

“De grondwettelijke regels van de gelijkheid en de niet-discriminatie sluiten niet uit dat een verschil in behandeling tussen bepaalde categorieën van personen wordt ingesteld, voorzover dat verschil op een **objectief criterium** berust en het **redelijk verantwoord** is. Dezelfde regels verzetten er zich overigens tegen dat categorieën van personen, die zich ten aanzien van de aangevochten maatregel in wezenlijk verschillende situaties bevinden, op identieke wijze worden behandeld, zonder dat daarvoor een redelijke verantwoording bestaat. Het bestaan van een dergelijke verantwoording **moet worden beoordeeld**,

rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betwiste maatregel en met de aard van de terzake geldende beginselen; het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.” (zie bijvoorbeeld Arbitragehof 13 januari 1994, nr. 1/94)

▪ In casu wordt een onderscheid gemaakt tussen **de volgende categorieën**:

- 1) *enerzijds*, de burgers die een beroep instellen bij de Raad van State, ten aanzien waarvan de aanvang van de beroepstermijn beoordeeld wordt in functie van een **subjectief element**, zijnde het ogenblik waarop de verzoekende partij in concreto kennis heeft genomen van de bestreden beslissing (**categorie 1**);
- 2) *anderzijds*, de burgers die een beroep instellen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, ten aanzien waarvan de aanvang van de beroepstermijn beoordeeld wordt in functie van een **objectief element**, zijnde het ogenblik waarop de bestreden beslissing tot toekenning van de stedenbouwkundige vergunning is aangeplakt, los van de vraag of de voorgaande procedure tot toekenning regelmatig en aldus wettig is verlopen (**categorie 2**).

Deze categorieën betreffen beide burgers die juridisch gelijk zijn, in die zin dat zij allebei een administratieve rechtshandeling wensen aan te vechten voor een administratief rechtscollege. Weliswaar verschilt de termijn waarbinnen beroep kan worden aangetekend (60 respectievelijk 45 dagen), doch deze omstandigheid doet geen afbreuk aan het feit dat beide rechtscolleges de administratieve rechtshandelingen in kwestie op hun wettigheid toetsen, aan precies dezelfde wettelijke normen.

▪ In casu bestaat het **verschil in behandeling** tussen beide juridisch gelijke categorieën erin dat de beroepstermijn van burgers uit categorie 1 pas ingaat op de dag na die van de feitelijke kennisname van de bestreden beslissing, mogelijks verlengd met een korte termijn waarbinnen de burger toegelaten wordt inzage te verkrijgen van de nodige documenten, terwijl de beroepstermijn van burgers van categorie 2 ingaat de dag na die van de aanplakking, ongeacht of deze mogelijkerwijs voordien nog helemaal geen kennis heeft kunnen nemen van eender welk onderdeel van de procedure, ingevolge het feit dat de procedure in kwestie onrechtmatig werd gevoerd.

Wil dit verschil in behandeling **aanvaardbaar** zijn, dan volgt uit vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof dat:

1. het verschil een wettig doel moet nastreven (verbod van willekeur);
2. het verschil moet steunen op adequate criteria, die in een kennelijk en redelijk verband staan met de aard, het doel en de gevolgen van de maatregel (het pertinentiecriteria);
3. de aangewende middelen in een redelijke verhouding tot het nagestreefde doel moeten staan (het evenredigheids – of proportionaliteitsbeginsel).

▪ Het verschil in behandeling in casu voldoet evenwel aan geen enkele van de voormelde voorwaarden. Immers, wil het nagestreefde doel wettig of geoorloofd zijn, dan mag het niet willekeurig zijn. Het is aan de wetgever om het doel dat zij nastreeft met de verschillende behandeling omstandig te verantwoorden.

Met betrekking tot de berekening van de beroepstermijn voor derden-belanghebbenden vermeldt het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke

plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid evenwel als uitgangspunt (p. 187 – 188, nr. 557):

“Een belangrijke praktische nieuwigheid is de keuze voor een eenduidig en kenbaar uitgangspunt voor de berekening van de beroepstermijn van 20 dagen in hoofde van derden-belanghebbenden. In het DRO wordt de beroepstermijn in hoofde van derden-belanghebbenden vandaag gerekend vanaf de overschrijving van de beslissing in het vergunningenregister. Deze datum is evenwel een onbekende, behalve in hoofde van het gemeentebestuur. Om die reden wordt bepaald dat derden-belanghebbenden een beroep kunnen instellen binnen een termijn van 20 dagen, die ingaat de dag na deze van aanplakking, voor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende.

Enkel in het uitzonderlijke geval waarin de aanvrager de kennisgeving van de vergunning niet of niet gedurende 20 dagen heeft aangeplakt, geldt de zichtbare aanvang der werken als uitgangspunt van de beroepstermijn (nieuw artikel 133/50, §3, tweede lid, DRO). De bewijslast om aan te tonen dat de aanvrager aan zijn aanplakkingsplicht heeft verzaakt, berust bij de persoon die het beroep instelt. Meestal zal dat gebeuren aan de hand van middelen die een vrije bewijswaarde hebben en die dus door de deputatie moeten worden gewaardeerd, het gaat dan bvb. om getuigenverklaringen of aanwijzingen waaruit een feitelijk vermoeden kan worden afgeleid.”

Hieruit moet worden afgeleid dat de Vlaamse decreetgever wel degelijk rekening heeft gehouden met deze situatie van overmacht, waarin de verzoekende partij als derde-belanghebbende, ingevolge de onrechtmatigheid van de procedure zelf, nooit kennis gekregen heeft van de procedure, noch van de aanvraag, noch van het openbaar onderzoek, noch van de beslissing tot toekenning, noch van haar aanplakking.

Rekening houdend met deze overweging moet besloten worden dat voormeld onderscheid willekeurig is. Het kan immers niet de bedoeling van de decreetgever geweest zijn om derden-belanghebbenden, die ingevolge de onrechtmatigheid van de procedure zelf nooit eerder in kennis werden gesteld van de aanvraag en de verdere procedure, geen mogelijkheid meer hebben zich tot de bevoegde rechter te wenden.

Anders oordelen zou neerkomen op een schending van het recht op toegang tot de rechter. Om precies dezelfde reden bestaat er bijgevolg eveneens geen objectieve en redelijke verantwoording voor het onderscheid. Het gemaakte onderscheid en verschil in behandeling berust niet op een redelijk criterium.

▪ *De interpretatie van artikel 133/71, §2 van Decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid iuncto artikel 4.8.16, §2 VCRO, op grond waarvan de gelijke categorieën 1 en 2 verschillend behandeld worden, **voldoet bijgevolg niet** aan de door het Grondwettelijk Hof gestelde voorwaarden voor verschillende behandeling.*

...

2.

De verwerende partij stelt dat zowel het Grondwettelijk Hof als de Raad zich al hebben uitgesproken over de opgeworpen vraag en zij ziet bijgevolg geen enkele reden om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof.

Beoordeling door de Raad

De Raad heeft in onderdeel V.A van dit arrest vastgesteld dat het beroep van de verzoekende partijen ontegensprekelijk laattijdig werd ingesteld en dat zij tevens niet aantonen, minstens faalt hun redenering zowel in feite als in rechte, dat de bekendmaking van de bestreden beslissing, onrechtmatig zou zijn gebeurd.

Het stellen van de prejudiciële vraag is dan ook niet onontbeerlijk om een uitspraak te doen over de vraag of de vordering van de verzoekende partijen al dan niet tijdig werd ingesteld. Het door de verzoekende partijen gesuggereerde ongrondwettig verschil in behandeling kan immers niet leiden tot een eventuele heroverweging van de vaststelling dat hun beroep laattijdig is.

De Raad verwierpt het verzoek tot het stellen van de prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van het [REDACTED] is onontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 550 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 23 april 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS

Filip VAN ACKER